

Василъ Друмевъ.

Той е единъ отъ най-способнитъ и родолюбиви българи, Неговото чувствително сърдце скърби и плачи винаги, когато има мжки и неправди между хората.

В. Друмевъ се е родилъ въ Шуменъ презъ 1838 г. Най-първо той се училъ въ родния си градъ. Когато порасълъ, пратили го въ Русия, та свършилъ въ Одеса семинария. а въ Киевъ Духовна Академия Той билъ нѣколко време въ Бѣлградъ и се записалъ въ дружината на Раковски да се бие съ турцитъ за освобождението на България. Отъ Бѣлградъ отишълъ въ Браила, дето съ другари учени българи наредили „Българско книжовно дружество“ и списвали списание.

Друмевъ е написалъ първата най-хубава повестъ изъ българския животъ, наречена „Нещастна фамилия“, напечатана въ Цариградъ презъ 1860 г.

Презъ 1872 г. той написалъ и напечаталъ най-добрата и до сега драма „Иванку, убиецъ на Асѣния I“.

Понеже билъ развитъ човѣкъ съ висше образование, презъ 1873 г. билъ ржкоположенъ въ Русе за владика подъ името *Климентъ Бранитски*. Следъ освобождението на България той бѣ избранъ за митрополитъ въ Търново. Той бѣ министъръ-председателъ и нѣколко пжти ходи въ Русия за доброто на България.

Неприятелитъ му го гонѣха, сждиха и прашаха на заточение. Умръ презъ 1901 г.